

SỰ PHÂN BIỆT

THÂN THỂ CỦA CHÚA

 Cảm ơn, Anh Sullivan. Xin chào, các bạn. Thật là...Mời ngồi.

² Thật dễ chịu được ở đây lần nữa, tối nay, dưới mái nhà này và giữa những Cơ-đốc nhân tốt quý này. Và chúng ta đang mong đợi Đức Chúa Trời, tối nay, làm cực kỳ, dồi dào, trên mọi điều chúng ta có thể làm hay suy nghĩ. Chúng ta biết rằng Ngài có thật.

³ Bao nhiêu người cảm thấy được chữa lành tối hôm qua trong những buổi nhóm? Ồ, thật tốt. Chúng ta đang trông đợi những người còn lại của anh em được chữa lành tối nay. Và tôi—tôi nghĩ chúng ta vẫn phát ra một số thẻ cầu nguyện. Billy đã không phát ra cái nào, cậu ấy nói với tôi, vì chúng ta đã không đưa lên chỉ trừ vài người kia tối hôm qua. Và có lẽ là một số trong những người đó cảm thấy họ thích đi vào hàng người cầu nguyện. Hay là, chúng ta có thể dùng một số trong các thẻ sau một lát, vào buổi tối, dành cho hàng người phân biệt. Đó là...Đó là điều...

⁴ Nó không phải là sự nhận biết rõ để chữa lành một người. Nó chỉ đặt họ vào tình trạng hướng lên và tiếp nhận sự chữa lành của mình mà Chúa Jê-sus đã làm cho họ rồi. Hiểu không? Sự đặt tay là điều rất tốt, bởi vì nó thì—nó thì thuộc về Kinh Thánh. Nhưng nó không phải là cách dân Ngoại nhận được sự chữa lành.

⁵ Trong điều này, trong Kinh Thánh có một người Do Thái có... Con gái ông bị đau nặng, gần chết, và cô đã chết. Và ông thưa với Chúa Jê-sus, “Con gái tôi đang nằm, gần chết, trừ ra Ngài đến và đặt tay trên nó, và nó sẽ khỏe lại.”

⁶ Nhưng khi người La-mã, thầy đội, dân Ngoại, khi đầy tớ ông đau, ông nói, “Tôi không xứng đáng để Ngài đến dưới mái nhà tôi. Xin chỉ phán một Lời.” Đó là điều làm xúc động lòng của Chúa Jê-sus. Không phải đặt tay trên ông. Ông chỉ muốn nghe Lời.

⁷ Anh em thấy, tôi thích câu chuyện đó. Bởi vì người La-mã ấy nhận biết rằng ông là một người có thẩm quyền. Và nếu ông nói

với một người, “hãy làm *điều này*” hay “hãy làm *điều kia*,” người đó đã làm nó. Và ông nhận biết rằng cùng một thẩm quyền—thẩm quyền đó trong Chúa Jêsus. Vì, ông—ông biết rằng nếu ông nói với một người mà ở dưới quyền kiểm soát của ông, “người hãy đi” hay “người hãy đến,” thì người đó phải vâng lời ông.

⁸ Và ông biết rằng mọi sự đau ốm và bệnh tật đều ở dưới quyền quản trị của Chúa Jêsus, vì thế Ngài đã không phải đến, đặt tay trên người đầy tớ. “Chỉ phán một Lời, và đầy tớ tôi sẽ sống.”

⁹ Và Chúa Jêsus ngạc nhiên, và Ngài phán, “Ta không tìm thấy đức tin giống như thế trong dân Y-sơ-ra-ên.”

¹⁰ Vì vậy, tôi hi vọng chắc chắn rằng tôi sống để thấy ngày khi mà những người Mỹ chúng ta sẽ có loại đức tin đó. “Chỉ phán một Lời, Chúa ôi, và đầy tớ tôi sẽ sống.”Ồ, đó sẽ là một ngày vĩ đại. Bây giờ chúng ta thì...

¹¹ Thỉnh thoảng khi sự xúc dầu rất nặng nề, và đôi khi tôi không có được cơ hội để làm sự kêu gọi tin nhận. Một số anh em khác, Anh Sullivan hay một số anh em cao quý của tôi ở đây, sẽ đảm nhận điều đó.

¹² Một người nào đó có thể nói rằng chúng ta chỉ đề cao sự chữa lành Thiêng liêng. Sự chữa lành Thiêng liêng chỉ giống như đi câu cá. Anh em không bao giờ để lộ ra cho con cá thấy lưỡi câu. Anh em chỉ cho nó thấy mồi, và nó đớp mồi và mắc vào lưỡi câu. Vì thế, đó là cách xảy ra với sự chữa lành Thiêng liêng. Nó hấp dẫn bởi vì nó—nó biểu hiện và chứng minh có một Đức Chúa Trời sống và quan tâm đến bạn. Và người không tin thấy điều đó, đôi mắt người ấy nhanh chóng chớp lấy nó và biết có một Đức Chúa Trời hằng sống, và rồi người đó ở trong hàng lối của sự cứu rỗi. Đức Chúa Trời có thể đi kiểm soát người ấy lúc đó, và lôi cuốn anh ta vào. Cho nên, đó là những gì sự chữa lành Thiêng liêng dành cho, chỉ vì mục đích đó.

¹³ Những chàng trai ở đây đã có một số băng ghi âm, và những quyển sách, và những máy ghi âm, và vân vân, mà họ có nhiệm vụ nhỏ bé của riêng họ mà họ phải quan tâm đến. Chúng ta không... Vì chính tôi, tôi chỉ có những quyển sách đó, và một số trong chúng tôi phải mua. Có một số quyển thuộc về tôi, bài

giảng. Những quyển khác là sách tôi mua từ Anh Lindsay, được gọi là *Chuyện Đời Tôi*. Và rồi có một quyển gọi là *Nhà Tiên Tri Thăm Viếng Châu Phi*. Và—và tôi tin có ba hay bốn trong số các bài giảng của tôi. Họ có chúng ở đây, không vì tiền, chỉ để Sứ điệp được truyền ra.

14 Đó là điều chính yếu, để Sứ điệp được truyền ra, vì chúng ta đang sống trong thời giờ trẻ hơn chúng ta nghĩ. Nó ở sự kết thúc của thời đại, và các giáo hội đang ở trong tình trạng khủng khiếp, và chúng ta chỉ đang cố gắng tỏa ánh mặt trời giữa các dân. Không cố cải đạo họ qua một số niềm tin của chúng ta, nhưng cố gắng làm cho họ sống gần gũi hơn với Đức Chúa Jê-sus và tin Ngài; không để lôi kéo những thuộc viên từ giáo hội này, sang giáo hội khác; nhưng, để gọi nhiều thuộc viên đến giáo hội đó, là mục đích của chúng ta.

15 Bây giờ, trước khi chúng ta mở ra Lời, cho Sứ điệp tối nay, mà ngắn thôi...Chúng tôi không muốn giữ anh chị em lâu, bởi vì nhiều người từ ngoài thành phố đến đây, và các bạn phải trở về để làm việc. Và chúng ta sẽ đợi cho đến tối thứ Bảy, lúc đó sẽ giữ anh em lại trẻ. Và lúc đó, Chúa nhật, anh em không phải đi học trường Chúa nhật cho đến chín giờ ba mươi.

Vì vậy chúng ta hãy cúi đầu một lát, cho một lời cầu nguyện.

16 Lạy Chúa, chúng con biết ơn, trên sự suy nghĩ, vì có cơ hội để đến và cúi đầu chúng con trước Đức Chúa Trời hằng sống, và biết rằng chúng con được hứa, bởi Con thánh Ngài, là Đức Chúa Jê-sus, rằng chúng con có thể có những gì chúng con cầu xin, nếu chúng con cầu xin Cha như Danh Chúa Jê-sus, Con Ngài. Và chúng con đã được bảo đảm rằng chúng con sẽ có một cuộc nói chuyện riêng hay một sự lắng nghe với Ngài, nếu chúng con đến trong Danh Chúa Jê-sus, vì Ngài đã phán, “Hãy cầu xin Cha bất cứ điều gì như Danh Ta, Ngài sẽ nhậm lời.”

17 Và chúng con chắc chắn tuyệt đối, tối nay, rằng Ngài nghe chúng con, và rằng những gì chúng con cầu xin sẽ được nhậm lời, vì chúng con cảm thấy sự kêu cầu của chúng con là ý của Đức Chúa Trời. Vì Ngài đã phán, trong nơi nào đó, “Các người không có được, vì các người không cầu xin. Và các người không cầu xin, vì các người không tin.” Chúa ôi, lý do chúng con đang

đến là vì chúng con thật tin. Và chúng con tin rằng Ngài sẽ trả lời. Và lời—lời cầu nguyện của chúng con không chỉ được nghe bởi con người, nhưng chúng con tin rằng Ngài đang lắng nghe, và chắc chắn Ngài sẽ trả lời chúng con bởi vì Ngài đã hứa. Chúng con chỉ cầu xin ý Ngài được nên.

18 Xin để điều đó xảy ra, tối nay, Chúa ôi, để mọi tội nhân ở đây, mà không biết Ngài như Đấng Cứu Rỗi của họ, xin cho đêm nay điều gì đó sẽ được thực hiện hay được nói, hầu cho họ sẽ tin nhận Ngài làm Đấng Cứu Chuộc của mình.

19 Xin cho những ai không có Đức Thánh Linh, tối nay, mà đang ao ước và chờ đợi giờ đó khi những cái vảy rơi xuống khỏi mắt họ và rồi điều lòng họ khát khao sẽ được ban cho họ, Ôi Chúa, cầu xin Đức Thánh Linh, tối nay, đầy đầy mỗi lòng. Cầu xin có sự biểu lộ của Thánh Linh của Đức Chúa Trời như vậy, đến nỗi linh hồn của họ sẽ quá rung động, đến nỗi mọi sự nghi ngờ và mê tín sẽ được cất đi khỏi họ, và Đức Thánh Linh sẽ hình thành trong đời sống họ và đóng ấn họ vào trong Nước Đức Chúa Trời.

20 Xin nhậm lời, tối nay, Chúa ôi, hầu cho sẽ không có một người đau yếu ở giữa chúng con, khi buổi hầu việc chấm dứt. Nguyện xin mọi người được chữa lành. Chúng con sẽ không quên họ những người đang ở trong những bệnh viện, và những người đau yếu không ra ngoài được, và ở trong tù, mà cần lòng thương xót của Ngài. Xin ở với họ, Ôi Chúa.

21 Và khi chúng con rời khỏi, tối nay, cầu xin cho chúng con nói, như những môn đồ, “Chúng ta đã thấy những điều lạ ngày hôm nay,” và xin cho lòng chúng con cháy lên trong chúng con khi chúng con đi về những ngôi nhà khác nhau của mình. Chúng con đang tin cậy Ngài, Đấng Cứu Thế của chúng con ôi, xin ban những điều này cho chúng con theo như lời hứa của Ngài. Và lời hứa Ngài luôn luôn là ý Ngài. Chúng con cầu xin điều đó như Danh Chúa Jêsus. A-men.

22 Nếu anh em muốn giở ra tối nay Bản viết thiêng liêng, tới Sách Cô-rinh-tô Nhất, chương thứ 11, chúng ta sẽ đọc một phần của lời Kinh Thánh, bắt đầu với câu thứ 23.

Vì tôi có nhận nơi Chúa điều mà tôi cũng đã dạy cho anh em, Ấy là Đức Chúa Jêsus trong cùng đêm Ngài bị phản nộ đã lấy bánh:

Và khi Ngài đã tạ ơn, Ngài bẻ nó ra, mà phán rằng, Hãy lấy và ăn đi: này là thân thể Ta, vì các người mà bị vỡ ra: hãy làm điều này để nhớ Ta.

Cũng một thể ấy...Ngài cũng lấy chén, và khi Ngài đã tạ ơn, phán rằng, Chén này là sự giao ước mới...hễ khi nào các người uống, hãy làm điều này để nhớ đến Ta.

Ấy vậy mỗi lần anh em ăn bánh này, và uống chén của Chúa, anh em tỏ cho thấy sự chết của Ngài cho tới lúc Ngài đến.

Bởi đó ai sẽ ăn bánh này,...uống chén ấy của Chúa, cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với thân và huyết ấy của Chúa.

23 Bây giờ tôi muốn đọc...trích đoạn của tôi, từ câu hai mươi-... từ câu thứ 29.

Vì người nào ăn và uống chén cách không xứng đáng,... sẽ mắc tội với thân thể của Chúa.

24 Nào, đợi đã. Tôi đã đọc sai câu đó.

Vì người nào ăn và uống cách không xứng đáng,... không phân biệt thân thể của Chúa.

...sẽ uống sự xét đoán cho mình, vì không phân biệt thân thể của Chúa.

25 Tôi đã khóc trên quyển Kinh Thánh này, và nó đã có vài chỗ mờ nhạt đi.

26 “Không phân biệt Thân thể của Chúa.” Bây giờ, đề tài của tôi tối nay là: *Sự Phân Biệt Thân Thể Của Chúa.*

27 Vậy thì, nơi đến Đồi đồi của chúng ta thì không được quyết định hoàn toàn bởi những gì chúng ta thấy và những gì chúng ta nghe, nhưng nó được quyết định trên sự phân biệt điều gì chúng ta có về những gì chúng ta thấy và những gì chúng ta nghe.

28 Phao-lô không tranh luận với họ về việc dự tiệc thánh. Hành động của họ thì đúng, nhưng sự phân biệt của họ sai. Vì, dự lễ

tiệc thánh của Chúa là mạng lệnh của Chúa, nhưng dự nó cách không xứng đáng, không phân biệt Thân thể của Chúa, thì có sự sai trật nằm ở đó. Những Cơ-đốc nhân này đang dự tiệc thánh mà không sống trong sự sống đó. Cơ-đốc giáo là một kinh nghiệm và một sự sống. Còn những Cơ-đốc nhân này chỉ đang sống bất cứ loại đời sống nào, làm gương xấu vì sự sống đạo của họ. Và Phao-lô đã nói, rằng, “Ấy vì cơ này, mà trong vòng anh em có nhiều kẻ đau ốm và yếu đuối, và có lắm kẻ ngủ,” mà có nghĩa là họ chết, “bởi vì không phân biệt Thân thể của Chúa.”

²⁹ Và chúng ta là những người tự xưng mình là Cơ-đốc nhân, chúng ta không có quyền dự tiệc thánh cho đến khi chúng ta đang sống trên sự sỉ nhục của thế gian. Chúng ta không có quyền. Tiệc thánh dành cho những người đang sống đúng đắn, như một gương mẫu của Cơ-đốc-giáo. Điều tệ hại nhất có trên thế gian là một người cố giả mạo điều gì đó, và cũng có quá nhiều về điều đó trong thế gian ngày nay.

³⁰ Chúng ta không những, trong thời này, phạm cùng một tội ác mà Phao-lô đã quả trách hội thánh Cô-rinh-tô, mà còn cố gắng làm điều gì đó mà Chúa đã ra lệnh, không có sự phân biệt Thân thể của Chúa. Và Thân thể của Chúa là những kẻ tin.

³¹ Nhưng, ngày nay, chúng ta đang làm những việc, không có sự phân biệt nào về Lời Đức Chúa Trời. Chúng ta nên có sự phân biệt về mọi việc chúng ta làm. Nó nên được cân nhắc bằng Lời Đức Chúa Trời. Tất cả những Cơ-đốc nhân làm và nói nên cân nhắc bằng Lời Đức Chúa Trời.

³² Ngày nay, người ta đã thay đổi một chút, và đôi khi họ đặt sự đáng tin cậy nhiều vào những gì giáo hội nói hơn là những gì Lời nói. Rồi, họ tin, rằng giáo hội có những quyền tốt hơn để phân biệt sở thích của chúng ta hơn những gì Lời Đức Chúa Trời có. Chẳng hạn, như thế này, giáo hội có thể nói, “Những ngày của những phép lạ đã qua rồi.” Và nhiều người sẽ tin điều đó bởi vì họ nghĩ giáo hội biết nhiều về Nó hơn Đức Thánh Linh đã viết Lời. Do đó, chúng ta không có khả năng phân biệt những điều thuộc về Đức Chúa Trời.

³³ Chúa Jêsus đã từng phán, rằng, “Nếu một người chẳng sanh lại thì không thể thấy được Nước của Đức Chúa Trời, hay hiểu

được.” Và nói cách khác, “Các người không thể phân biệt Nước Đức Chúa Trời cho đến khi các người được sanh lại.”

³⁴ Người ta sẽ đến nói với chúng ta rằng, “Những người mà đã nhận kinh nghiệm về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh,” rằng, “họ là những người cuồng tín.” Hay là, “Họ là cái tên nào đó không tin kính,” mà ma quỷ ghim vào Hội thánh, để gọi họ là “những thánh qua máu.” Tôi đã giảng trên khắp thế giới, và tôi chưa bao giờ thấy một thánh quá máu nào. Đó là một cái tên mà ma quỷ dính vào Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Thỉnh thoảng người ta không có sự phân biệt đúng đắn. Họ sợ điều đó.

³⁵ Anh em chẳng biết rằng Chúa chúng ta bị lăng mạ công khai...được thông báo là một người điên không? Những người Pha-ri-si, có chức vụ cao trong giáo hội, nói, “Người Đó bị mất trí của Người. Người đó bị quỷ ám, và Ông ta bị loạn trí.” Và từ *loạn trí* có nghĩa là “bị điên.” Và nếu họ gọi Ngài “bị điên,” huống chi họ sẽ gọi các môn đồ của Ngài bao nhiêu nữa?

³⁶ Phao-lô đã nói với Ạc-ríp-ba, “Theo như cách người ta gọi là *dị giáo*, ‘điên,’ đó là cách tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng tôi.” Tồi nay tôi rất vui mừng để được chung tay với người. Theo như cách mà người ta gọi là “sự cuồng tín,” đối với hội thánh hiện đại, đó là cách tôi thờ phượng Đức Chúa Trời. Họ đã bị gọi là “những người dị giáo,” bởi vì người ta đã không phân biệt cách đúng đắn Thân thể của Chúa, đó là, Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống.

³⁷ Và Hội thánh, tối nay, bị gọi là “điên” bởi vì người ta không có sự phân biệt. Nếu một người được tái sanh, và anh em nói với tôi rằng mình được sanh lại, và anh em không tin sự chữa lành Thiên liêng là lời hứa của Đức Chúa Trời, và anh em không tin rằng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh là dành cho nhiều người ngày nay, thế thì tôi sẽ phải nói rằng sự sanh ra của anh em là thuộc về linh sai trật.

³⁸ Bởi vì, Đức Thánh Linh đã phán, rằng, “Lời hứa này là dành cho các người và con cái của các người, và cho họ là những người ở xa, theo như Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

³⁹ Anh em đang chấp nhận nó bởi quan điểm trí thức. Người ta đang lấy lời của người khác dành cho nó, và không có sự phân biệt. Họ không thể phân biệt giữa đúng và sai.

⁴⁰ Tôi đang suy nghĩ, ngày nay, rằng, nhiều người khổng lồ trí thức chúng ta; không phải chúng ta, nhưng nhiều người khổng lồ trí thức. Dân sự của Đức Chúa Trời không bao giờ là những người trí thức vĩ đại. Kinh Thánh đã nói, rằng, “Con cái của sự tối tăm khôn ngoan hơn con cái của Sự sáng trong thế gian này.”

⁴¹ Đức Chúa Trời đã ví sánh dân sự của Ngài với chiên. Họ không thông minh và trí thức. Ngài giữ họ theo cách như vậy để Ngài có thể dẫn dắt họ. Nếu anh em cố gắng sử dụng suy nghĩ trí thức riêng của mình, anh em có thể, anh em ngay lúc đó loại bỏ Đức Chúa Trời. “Con cái Đức Chúa Trời được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời.”

Nhưng chúng ta đang sống trong thời đại trí thức vĩ đại.

⁴² Ở đây, cách đây vài tháng, anh em đã đọc điều đó trên báo chí. Ở trên New York, họ đã có một—một phiên tòa. Và hai thầy giảng trẻ đó đã cảm thấy được sự dẫn dắt của Chúa, cách đây không lâu; những người trẻ đó gần như giống chính tôi, mà hầu như không biết kiến thức sơ đẳng ABC của mình. Và Chúa đã dẫn họ đến Bowery. Và họ đã mua một tòa nhà nào đó, và ở đó họ đang giảng dạy Phúc âm cho những anh em sa ngã của mình. Hăng lớn nào đó đến để mua tòa nhà đó. Và tất cả họ đã bán hết, ngoại trừ những thầy giảng trẻ này. Họ có sự mặc khải rằng Chúa muốn họ ở lại đó, vì thế họ giữ lại tài sản của họ.

⁴³ Và nhà cầm quyền đã đưa họ ra tòa. Và người ta đã gọi đến và có một trong những người khổng lồ trí thức vĩ đại, Luật sư Greenwall, và ông ấy đã làm cho những người trẻ đó cảm thấy xấu hổ về chính mình. Ông ấy đã dùng những từ ngữ của mình một cách rất chính xác và giống như rất có giáo dục, và trong trường hợp như vậy những người trẻ kia không biết cách trả lời như thế nào với ông. Vì, ông là người học thức phi thường, một trong những luật sư giỏi nhất có ở...ở New York. Và người ta thấy những người trẻ này rất bối rối, họ không biết nói gì. Cuối cùng, ông gõ nhẹ và nói, “Các anh muốn nói gì cho chính mình không?”

44 Và một trong hai thầy giảng trẻ đó đứng lên, nắm lấy bàn tay của người kia, và anh nói, “Thưa ông, điều duy nhất chúng tôi biết, rằng Chúa đã bảo chúng tôi giữ lấy tòa nhà ấy.”

45 Và Luật sư Greenwall nói, “Này, dừng lại ở đó. Chúng tôi không muốn Chúa nào trong trường hợp này.”

46 Khoảng hai tuần sau, một chiếc máy bay cố đi qua dưới cây cầu, và nó đâm vào dòng nước đóng băng. Và ở đó Luật sư Greenwall, nằm trong dòng nước, đang vật lộn và chết. Tôi tự hỏi ông ấy có muốn Đức Chúa Trời xuất hiện ở đó không.

47 Việc gì vậy? Ông ta đã không phân biệt Thân thể của Chúa, vì những thầy giảng trẻ kia đã được Đức Thánh Linh xúc dầu và có ý chỉ của Đức Chúa Trời. Chúng ta không cần là những người khổng lồ học thức. Chúng ta cần là những đầy tớ khiêm nhường của Chúa, và phân biệt Thân thể của Ngài. Còn tất cả những sự thông minh của ông, và sự sắc sảo của ông, và học vấn của ông ta? Anh em biết đấy, Kinh Thánh nói, “Thà người bị buộc cổ đá vào cổ mình, và bị ném vào biển sâu, hơn là xúc phạm người được xúc dầu của Ta.” Ồ, tôi cho là ông ta đã có nhiều thì giờ để suy nghĩ về sự kêu gọi của Chúa lúc đó, nhưng ông đã không phân biệt Thân thể của Chúa.

48 Đôi khi tôi tự hỏi nếu những người Mỹ trí thức chúng ta có đủ sự phân biệt để phân biệt điều gì đúng hay sai. Đặc biệt, những tòa án vị thành niên chứng minh rằng chúng ta đã không có nó để phân biệt đúng và sai, cho trẻ em của chúng ta, và chúng dường như có câu trả lời của nhà tâm lý giỏi.

49 Chẳng hạn, như thế này. Nếu một thiếu nhi đến gần cha mình và dậm đôi chân nhỏ bé của nó, và hét lên và lắc đầu, nói, “Bố, con không quan tâm những gì bố nói gì. Con muốn có một chiếc xe siêu tốc.” Đó là người Mỹ điển hình.

Và người cha nói, “Được lắm, con yêu, bố sẽ mua nó cho con.”

Anh em có thể nói với người cha đó, “Tại sao anh làm điều đó?”

“Ồ, tôi yêu nó.”

50 Anh em nên nhớ, hỏi người cha, rồi đây, đứa bé sẽ lớn lên trở thành một người đàn ông, rồi anh ta sẽ cưới vợ và có một

gia đình. Đức Chúa Trời giúp đỡ người vợ ấy để sống với chàng trai đã được nuôi dưỡng như thế, có cách của anh ta về mọi việc anh ta muốn. Không thể phân biệt phải hay trái. Đó không phải là tình yêu. Nó là sự ngu dốt rõ ràng. Kinh Thánh đúng. “Người nào kiêng roi vọt, làm hư con trai mình.”

⁵¹ Cô bé Fanny sẽ đến gần mẹ, và nó định đi đến ban nhạc kích động rock-and-roll. Người mẹ nói với cô không thể làm điều đó. “Nhưng, ồ, mẹ ơi, mẹ tàn nhẫn với con.” Dĩ nhiên, bạn yêu Fanny, và bạn để cô bé đi. Nó đi ra giữa đám lưu manh đó, trên tất cả điều vô lý đó; đi vào, và bặm đôi môi nhỏ tô vẽ của nó và nói đối với bạn, rằng, “Không có hại gì trong việc đó.” Xin Đức Chúa Trời thương xót với người sẽ cưới người như thế làm vợ. Sự phân biệt điều phải với điều trái, chúng ta không thể phân biệt chính mình.

⁵² Đôi khi tôi tự hỏi chúng ta có thể phân biệt điều đúng với điều sai không, cho thân thể của chính mình, đặc biệt là Thân thể của Chúa. Chúng ta không phân biệt điều đúng với điều sai, từ thân thể của chính mình. Ngày này qua ngày khác, và tuần này sang tuần khác, tháng này sang tháng khác, và năm này đến năm khác, các nhà khoa học làm việc trong những phòng thí nghiệm, và đưa ra những nghiên cứu to lớn vĩ đại, và mọi việc, và những sự quảng cáo, và cảnh báo dân sự, “Vòng nhắm của bệnh ung thư.” Hỡi các ông, hai trăm bảy mươi mấy ngàn người Mỹ sẽ chết năm nay vì hút thuốc, và các bạn cứ hút. Các bạn thậm chí không thể phân biệt thân thể của chính mình, để mặc sự phân biệt Đức Thánh Linh và trong Thân thể của Chúa.

⁵³ Anh em có thấy bài báo đó ngày nọ, rằng khoa học này đã sản xuất ra, mọi nghiên cứu của mình không? Ông ấy nói, “Thuốc lá không chỉ, khiến bạn bị ung thư, mà nó còn khiến bạn có hơn năm mươi phần trăm để lấy đi bất cứ điều gì khác.” Và bạn cứ tiếp tục hút.

⁵⁴ Cách đây không lâu, một phụ nữ gặp tôi, khi tôi đánh thật mạnh vào điều đó hết sức. Bà ta là người có thói quen hút thuốc. Và bà đã nói, đặt một ghi chú nhỏ trong túi áo tôi, nói, “Hãy đọc điều này khi ông về nhà.”

55 Tôi nói, “Cảm ơn bà. Tôi sẽ đọc nó bây giờ.” Và tôi lấy nó ra và bắt đầu đọc.

56 Bà ta nói, “Thật không lịch sự cho một mục sư ở trên bục giảng nói chống lại việc hút thuốc. Ông không việc gì phải làm điều đó.”

57 Tôi nói, “Bổn phận của tôi là chống lại bất cứ điều gì sai trái.”

58 Xin Đức Chúa Trời giúp đỡ thầy giảng mà không có sự phân biệt về sự đúng, đủ, về bất cứ điều gì sai trật; một thầy giảng mà không thể phân biệt nhu cầu của dân sự mình, bởi Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời phán, “Thân thể này là đền thờ của Đức Thánh Linh. Nếu các người làm ô uế nó, Ta sẽ phá hủy nó.” Chúng ta nên giảng dạy chống lại điều đó. Sự khó khăn của nó là, họ đã có quá nhiều thầy giảng còn hút thuốc. Đó là vấn đề. Và họ sợ nói điều đó trước hội chúng của họ, bởi vì họ biết mình, cũng phạm tội.

“Sự phân biệt một cách đúng đắn; phân rẽ cách đúng đắn.”

59 Rượu uýt-xki, rượu còn, ò, họ nói, “Nó có hại.” Khắp trên màn hình ti-vi của bạn, trên khắp mọi bảng yết thị, trong tờ báo của bạn, là những phụ nữ trẻ trung đáng yêu đang uống thùng bia lớn. Họ chỉ cho bạn thấy khi họ bắt đầu. Hãy nhìn họ sau đó một chút. Trí óc họ đầy độc tố. Sự gia tăng tình trạng mất trí của nó thì khủng khiếp. Nó gây ra sự vô đạo đức giữa giới trẻ.

60 Và thậm chí những giáo hội, ngày nay, đang giảng dạy và thực hành, nhiều người trong họ, “Uống ở mức độ vừa phải.” Anh em biết đó là sự thật. Nói với những người trẻ của họ ở nhà, và bậc cha mẹ, “Hãy để cho con cái của bạn uống. Chúng sẽ uống, dù sao đi nữa, vì thế chỉ dạy chúng uống vừa phải.” Kinh Thánh lên án điều đó. Nó không đúng. Đức Chúa Trời không giúp đỡ một người, hay là một giáo hội, không có sự phân biệt nhiều hơn điều đó, không thể phân biệt điều đúng với điều sai. Ò, chúng ta đang sống trong một thời đại khủng khiếp.

“Sự phân biệt Thân thể của Chúa.”

61 Trong các giáo hội chúng ta, và giữa dân sự hội thánh ngày nay, nó thật là sự xấu hổ, cách mà phụ nữ chúng ta đang hành động, cũng vậy. Nhiều người mặc đồ vô đạo đức, những đồ ngắn

kia. Nó thật tội lỗi. Một bà đã bảo tôi, và nhiều người đã bảo tôi, nói, “Billy, tốt hơn là anh nên tránh nói về điều đó.” Không, thưa quý vị. Tôi có thể phải giảng với những cây cột, nhưng tôi sẽ nói Lễ thật. Đúng thế. Đúng thế. Đó là Lễ thật. [Hội chúng vỗ tay—Bt.] Cảm ơn các bạn. Điều đó sai và thật là tội lỗi.

⁶² Có một bà đã nói với tôi, bà nói, “Tôi không mặc quần ngắn. Tôi mặc quần đàn ông.”

⁶³ Tôi nói, “Điều đó rất tồi tệ. Kinh Thánh nói, ‘Thật là một sự gớm ghiếc đối với Đức Chúa Trời, cho người nữ mặc đồ thuộc về người nam.’” Đó là Lễ thật.

⁶⁴ Và thế thì lý do là, “Người ta không may áo quần nào khác ngoài ra thứ đó.” Nhưng họ vẫn làm ra những máy may và bán hàng hóa.

⁶⁵ Một phụ nữ chính mình mặc đồ như thế, người đó sẽ phạm tội tà dâm, vào Ngày Phán xét. Bạn có thể trong sạch như hoa huệ, với chồng mình hay với bạn trai. Nhưng Chúa Jêsus phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn trong lòng thì đã phạm tội tà dâm cùng người rồi.” Vì thế, bạn có thể không làm bất cứ điều gì sai trái, trên thực tế. Nhưng khi chính bạn ăn mặc như thế, bạn phô ra chính mình cho người đàn ông; anh ta sẽ phải trả lời về sự phạm tội tà dâm, và bạn đáng khiển trách. Và giáo hội đang cho phép điều đó, không có sự phân biệt Thân thể của Chúa. Thật đáng thương!

⁶⁶ Sự cắt tóc ngắn quá vai của họ. Kinh Thánh nói, rằng, “Một người đàn bà cắt tóc mình, chồng nàng có quyền li dị nàng,” bởi vì nàng không đúng. Ngài phán, rằng, “Nàng làm ô nhục đầu nàng.” Đúng thế không? “Và đàn ông là đầu của đàn bà.” Tôi biết điều đó thô bạo, nhưng chúng ta cần có sự phân biệt.

⁶⁷ Chúng ta cần phân biệt nó bằng Lời. Lời thì đúng. Hãy nhận Lời. Lời của Đức Chúa Trời luôn luôn đúng. Chúng ta không thể phân biệt bằng những gì nhiều người suy nghĩ, những gì những người học thức nói với chúng ta, những điều các nhà tâm lý bảo chúng ta. Chúng ta phải hành động bằng những gì Đức Chúa Trời phán. “Người ta sẽ sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

68 “Không phân biệt Thân thể của Chúa; nhiều kẻ đau yếu và bệnh tật, lắm kẻ ngủ, chết, chết thuộc linh.” Tai vạ cuối cùng giáng xuống xứ Ê-díp-tô là sự chết. Tai vạ cuối cùng giáng xuống giáo hội là sự chết thuộc linh. Những gì chúng ta cần ngày nay là sự tỉnh thức thuộc linh, một sự tỉnh thức thuộc linh, đối với sự phân biệt.

69 Những người này có thể đã làm điều này, ồ, với những ý định tốt.

70 Người đó đi xuống miền Nam, ngày nọ bác sĩ, mà cho người đó uống a-xít sulfuric đã giết chết anh ta. Ông ta có ý định tốt. Ông nghĩ mình đúng, nhưng ông ta có sự phân biệt nghèo nàn. Ông ta đã không phân biệt được thuốc của mình.

71 Giống như bé gái đi xuống phố, và cô thấy một con mèo con, và nó ướt hết và gần như lạnh cứng. Và cô mang nó về, mở cửa lò ra đặt nó vào trong lò, cho ấm. Ý định của cô bé thì tốt, nhưng sự nhận thức của cô thì nghèo nàn. Ồ, không...Chúng ta không cần thận, chúng ta cũng, sẽ nướng con mèo, với một số sự phân biệt tri thức của chúng ta.

Những người cộng sản đang đến với chúng ta. Thế gian đang đến với chúng ta.

72 Các giáo hội chúng ta bị phân tán. “Con người phân chia chính họ, tách rời chính mình, dường như không có Đức tin,” chẻ sợi tóc ra làm tư trên những học thuyết tầm thường không quan trọng. Chúng ta nên đến với nhau, bằng đôi tay và tấm lòng, và cầu nguyện, và kiêng ăn, và kêu gọi cho đến khi Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh xuống lại, để chúng ta có thể có sự phân biệt thuộc linh.

73 Giờ đã gần kề thời kỳ cuối cùng lúc này, chúng ta ở trong bóng sự Đến của Chúa, và giáo hội không thể phân biệt điều đó. Chúng ta đang sống trong thì giờ trễ hơn bạn nghĩ.

74 Nếu Phao-lô có thể sống lại từ kẻ chết, tối nay, ở Middletown, anh em nói về ngọn lửa đang cháy! Người ta đã bắt ông bỏ tù trước ban ngày, như “một người điên hay người man dại.” Con người đó, đầy dẫy Đức Thánh Linh, và thấy những việc họ sẽ làm

theo như cách sống của họ, và biết rằng thì giờ đã gần rồi, sẽ có sự phục hưng hay là họ sẽ phải vào tù để nghe ông. Đúng thế.

⁷⁵ Bây giờ, ồ, Chúa Jêsus đã nói, và Kinh Thánh đã nói điều đó. “Trong những ngày sau rốt, ngay trước khi sự Đến của Chúa, sẽ có những dấu kỳ phép lạ lớn xảy ra trên đất.” Và anh em biết giáo hội thì quá chết mất trong thần học cùng tất cả các loại trường lớp, và huấn luyện, và chương trình giáo dục, tới mức không thể phân biệt những điều đó.

⁷⁶ Chúa Jêsus chẳng nói cùng giáo hội trong thời của Ngài, “Các người có thể phân biệt khí sắc của bầu trời, mà không thể phân biệt những dấu hiệu của thời đại. Vì nếu các người biết Ta, thì các người sẽ biết ngày của Ta vậy”?

⁷⁷ Giờ giải cứu của hội thánh, và họ không nhận ra được nó. Chúng ta thì quá...Điều gì đó sai. Tôi đang nói về hội thánh toàn bộ, mọi người mà tự xưng mình là Cơ-đốc nhân.

⁷⁸ Đức Chúa Trời có thể bắt đầu vận hành, và những việc thuộc linh đang xảy ra, nhiều người bắt đầu được cứu và đẩy dẫy Đức Thánh Linh; nhiều ngàn người tự xưng Cơ-đốc nhân sẽ kéo Nó lại, và nói, “Ồ, Đó! Đó, Đó là những thánh quá máu.” Anh em không có sự phân biệt thuộc linh.

⁷⁹ Vì, mọi sự Đức Thánh Linh làm được chép trong Kinh Thánh. Tất cả mọi việc được phán xét bởi lời Kinh Thánh. Đó là cách chúng ta phân biệt, để thấy sự phân biệt của chúng ta đúng không.

⁸⁰ Nếu Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” Tôi tin Điều đó. Nếu Kinh Thánh...Nếu Chúa Jêsus phán, “Những việc mà Ta làm các người cũng sẽ làm,” tôi tin Điều đó. Và nếu Kinh Thánh nói, rằng, “Đức Thánh Linh thì dành cho mọi thế hệ, theo như Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi,” tôi không tin một cái bắt tay thay thế chỗ của Nó.

⁸¹ Tôi tin Đó là cùng một Đức Thánh Linh mà đã giảng xuống lúc đó, tỏ ra những dấu kỳ giống như vậy, cùng những phép lạ giống như vậy. Chứng cứ tốt nhất mà chúng ta có, rằng chúng ta đã có Đức Thánh Linh, là khi linh chúng ta làm chứng bằng Lời.

82 Nếu chúng ta tự xưng mình là Cơ-đốc nhân và nói mình đầy dẫy Thánh Linh, và chúng ta thấy rằng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh tuôn tràn trên những kẻ tin cho mọi thời đại, và linh chúng ta bảo chúng ta rằng “Điều đó dành cho thời đại khác,” anh em sai trật. Đúng thế.

83 Khi Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; nếu linh của chúng ta bảo, “Không, Ngài đã chết; Ngài vẫn còn chết,” có điều gì đó sai trật.

84 Chúa Jêsus phán, “Những công việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm. Kia, Ta ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế.” Và nếu linh chúng ta đẩy điều đó lui ra, thì chúng ta sẽ không có Đức Thánh Linh.

85 Vì, Đức Thánh Linh sẽ nói, “A-men,” với mọi Lời mà Ngài đã viết ra. Vậy thì, sự hiểu biết tri thức sẽ kéo anh em ra khỏi Điều đó, nhưng Đức Thánh Linh sẽ nói, “A-men,” với Lời của Chính Ngài. Ngài chắc chắn sẽ làm vậy.

86 Và Ngài đang tìm kiếm, và săn đuổi, và cố gắng tìm ra người nào mà Ngài có thể đặt chính Ngài vào. Ngài ước ao tìm thấy điều đó.

87 Đừng nghĩ anh em có thể làm cạn kiệt lòng nhân từ Ngài. Anh em có thể hình dung, con cá nhỏ, dài nửa in-sơ, ở ngoài giữa Thái Bình Dương, nói, “Tốt hơn là tôi uống dè xén nước này; tôi có thể hết cạn” chẳng? Điều đó sẽ đúng là ngu xuẩn như cố gắng nghĩ anh em có thể từng làm cạn kiệt lòng nhân từ của Đức Chúa Trời. “Hãy cầu xin nhiều hậu cho những sự vui mừng của anh em có thể được đầy dẫy.” Hãy tin Đức Chúa Trời vì bất cứ điều gì Ngài đã hứa. Nó là của anh em.

88 Những vị tiên tri trong Cựu Ước, Đa-ni-ên và những người khác, nói, “Trong những ngày sau rốt, rằng, dân sự biết Đức Chúa Trời mình sẽ mạnh mẽ mà làm.” Đó là lời hứa.

89 Khi những người trí thức nhìn vào sự mạnh mẽ đó, họ sẽ nói, “Ồ, đó là thuật tâm lý. Đó là sự thần giao cách cảm. Đó là công việc của ma quỷ.”

90 Nhưng Đức Thánh Linh sẽ đáp lại, “A-men, đó là Lẽ thật,” sự phân biệt đúng.

91 Họ đã hứa điều đó. Chúa Jêsus đã hứa điều đó. Chúa Jêsus phán, “Những việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm, lại còn làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.”

92 Phao-lô đã hứa, rằng, “Trong những ngày sau rốt,” bởi Đức Thánh Linh, rằng, “hội thánh sẽ sa ngã,” hàng triệu người trong họ. “Sẽ có sự sa ngã, vì người ta sẽ hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời; bội bạc, làm chứng dối, không tiết độ, và xem thường những người tốt,” không có sự phân biệt đúng đắn.

“Ồ,” bạn nói, “đó là những người cộng sản.”

93 Đó là cái gọi là Cơ-đốc nhân. Hãy xem câu tiếp theo. “Bề ngoài giữ điều như đức, nhưng lại chối bỏ quyền phép đó.” Không có sự phân biệt thuộc linh.

94 Khi anh em có sự phân biệt thuộc linh và Đức Thánh Linh ở trên anh em, thì anh em có sự phân biệt thuộc linh. Nó nói, “A-men,” với mọi lời hứa của Đức Chúa Trời.

95 Phao-lô đã nói những ngày đó sẽ như vậy. Chúng ta đã có nó. Nó ở đây. Nó ở trên chúng ta. Và chúng ta nhìn và thấy điều đó. Chúng ta nghe điều đó từ mọi nơi.

96 Và chúng ta làm gì? Nó nên kéo chúng ta lại với nhau. Kinh Thánh nói, “Hễ anh em thấy Ngày ấy hầu gần chừng nào, thì càng phải nhóm nhau lại chừng nấy.” Phải là cuộc phục hưng này đến cuộc phục hưng khác, và những ngọn lửa cháy lên cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời xây dựng trong mọi hội thánh và mọi nơi. Một sự đến với nhau vĩ đại, nơi mọi hội thánh, “Với một lòng và một ý, nhóm lại với nhau,” và quên đi học thuyết con người làm ra của họ, cùng kêu lớn lên với Đức Chúa Trời vì quyền năng thuộc linh và sự phân biệt thuộc linh. Đó là thì giờ chúng ta cần.

97 Tôi có thể nói điều này, rằng, Chúa Jêsus ban cho chúng ta thời giờ, như tôi đã đụng đến điều đó tối qua, để biết thời cuối cùng. Chúa Jêsus phán, “Như đã xảy ra trong thời của Lót, cũng sẽ xảy ra trong sự Đến của Con người.” Vậy thì, linh của anh em

có phân biệt điều này đúng không, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót”? Nên nhớ, Lót là một kiểu của nước Mỹ. Nó đã chứng minh điều đó. Tội lỗi của thành Sô-đôm là gì? Là sự trụy lạc. Và đất nước Mỹ này của chúng ta, phụ nữ đã xuống cấp bản thân quá nhiều đến nỗi nguồn tự nhiên của những người đàn ông đã bị bại hoại.

⁹⁸ Tôi đã ở Los Angeles, cách đây vài tuần, tại hội đồng các Thương Gia Cơ-đốc. Và vợ nhằm một trong những tờ báo nổi tiếng của họ và thấy ở đó một trong những nhà phân tích nói, rằng, “Sự bại hoại và đồng tính luyến ái đã gia tăng trên hai mươi phần trăm năm ngoái.”

Chúa Jêsus phán, “Như đã xảy ra trong thời thành Sô-đôm.”

⁹⁹ Cảnh sát, và những tội giết người cùng hết thấy điều đó, thật sự tiếp tục hoạt động, suốt thời gian, làm suy yếu những thanh niên, đang sống với nhau như vợ chồng; phụ nữ đang sống cùng một cách đó. Bị hư hỏng tâm trí họ, tâm trí ô uế của họ, bởi vì họ không có sự phân biệt thuộc linh. Tất cả đều là thói dâm ô và sự tục tĩu. Và họ không thể thỏa mãn chính họ thậm chí với nhau. Họ thậm chí không cưới nhau. Họ chỉ chơi bời và đi ra, cho đến khi họ bị hư hỏng. Chúa Jêsus đã phán điều đó sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, và nó đây này.

¹⁰⁰ Và anh em cũng nên nhớ điều đó trong thời thành Sô-đôm. Bất cứ, anh em mục sư truyền đạo nào và anh em sinh viên trường Kinh Thánh, tôi tin anh em sẽ đồng ý với điều này. Tiến sĩ Scofield và nhiều người khác, hầu hết tất cả những giáo sư, Charles Fuller, và vân vân, những học giả lớn trong xứ. Rằng, Áp-ra-ham tượng trưng cho Thánh Linh, Hội thánh thuộc linh. Lót tượng trưng cho giáo hội xác thịt, hay tự nhiên. Ông đã xuống thành Sô-đôm, trong tội lỗi. Tuy nhiên, ông có sự công bình trong ông, nhưng ông đã pha trộn với nó.

¹⁰¹ Và nên nhớ, có hai thầy giảng trí thức đã đi xuống giảng cho Sô-đôm. Họ không làm phép lạ; chỉ làm cho những người đó bị mù. Và sự giảng dạy về thập tự giá làm mù kẻ không tin. Đó là những gì những buổi nhóm vĩ đại của Billy Graham và họ đã làm. Nó đã làm họ tệ hại.

¹⁰² Khi Billy Graham, cách đây vài tuần, đã nhận thấy, anh em đã nghe điều đó. Rằng, khi ông đang đi dạo ở nước Anh, và phải đưa vợ ông, ra khỏi những công viên, nơi ông đã có một buổi nhóm phục hưng lớn, bởi những người đàn ông và người đàn bà đang thực hiện những hành động tình dục với nhau ngay ngoài chỗ công cộng cách công khai nơi mà ông đã có buổi nhóm phục hưng.

¹⁰³ Nó có ích gì không? Không phải là người trí thức. Nó sẽ gọi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời xuống, và Lửa Thánh từ trên Trời, mang sự thay đổi hoàn toàn đến cho thế giới, và sẽ không tốt. Người ta đang trông đợi điều gì vĩ đại đến, và anh em đang ở lúc cuối cùng của những gì đã đến rồi. Những dấu hiệu cuối cùng đã được ban cho hội thánh dân Ngoại. Người Do Thái sẽ có Điều đó sau khi Hội thánh được cất lên. Nhưng chúng ta đang ở sự cuối cùng của thời kỳ dân Ngoại.

Bây giờ, để kết thúc, tôi có thể nói điều này.

¹⁰⁴ Anh em có quan tâm loại Người gì đã nán lại, để nói chuyện với Hội thánh thiêng liêng không? Với trại đặt phía sau lưng (và Ngài là khách lạ), và phán, “Sa-ra, vợ người ở đâu?”

Và thưa rằng, “Nàng ở trong trại.”

¹⁰⁵ Nói, “Ta sẽ thăm viếng người, hỡi Áp-ra-ham, theo như lời hứa Ta ban cho người.” Và Ngài...Sa-ra, ở bên trong trại, cười thầm.

Và Thiên sứ nói, “Tại sao nàng cười?”

¹⁰⁶ Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Sô-đôm, sự Đến của Con người cũng sẽ vậy.” Bây giờ anh chị em hiểu không? Anh chị em hiểu tại sao chức vụ như thế này chỉ có thể đi đến với những người Phúc âm trọn vẹn không? Anh chị em hiểu điều đó đã đến đâu không? Tôi đã được lớn lên trong giáo hội Báp-tít, và được phong chức thầy giảng Báp-tít Truyền giáo. Nhưng khi Điều gì đó đánh động lòng tôi, tôi đã có sự phân biệt rằng Đó là Lời của Đức Chúa Trời, và Ngài làm Nó biểu lộ.

¹⁰⁷ Họ nói với tôi, “Anh là thánh quá máu, Billy ạ. Sẽ không ai lắng nghe điều như Thế.”

108 Tôi nói, “Nếu Đức Chúa Trời đã ban Nó đến, Đức Chúa Trời đã hứa Điều đó trong Kinh Thánh của Ngài, thì Ngài sẽ khiến cho người nào đó lắng nghe Nó.” Đúng thế.

109 Chúng ta hãy phân biệt Thân thể của Chúa, phân biệt thì giờ mà chúng ta đang sống. Chúng ta sẽ chết, về mặt thuộc linh, nếu chúng ta không làm điều đó. Và nếu điều này đúng, và Đức Thánh Linh ở cùng chúng ta, và chúng ta đã có dấu hiệu cuối cùng về sự Đến của Chúa, ngay trước khi Ngài đến...Nên nhớ, đó chỉ là ngay trước khi thành Sô-đôm bị thiêu hủy, chỉ vài giờ trước khi nó bị thiêu hủy. Tôi tin, ngày nay, nhiều...

110 Hết thấy anh em đã nghe những gì Khrushchev đã nói ngày nọ, với những người Mỹ. Anh em đã đọc điều đó trong các tờ báo của mình. Đây là lời phát biểu của ông ta. Anh em có sự phân biệt xác thật, anh em sẽ hiểu điều này. Ông nói, “Nếu có một Đức Chúa Trời, Ngài sẽ quét sạch đền thờ và thanh tẩy nó, với những nhà tư bản đồi bại của các ông.” Anh em hiểu điều đó nghĩa là gì, phải không? Và ông ta đúng. Một người ngoại đạo, một kẻ xấu, một tên lừa đảo như thế, phải ném những mối đe dọa đi.

111 Người ta vẫn ở trong tình trạng ngủ, phạm tội, uống rượu, chỉ cố tình không nhận ra, bởi vì họ không có sự phân biệt thuộc linh về Thân thể của Chúa. Thật chúng ta đang sống trong một thời đại kinh khủng!

112 Hỡi anh chị em, với những anh chị em yêu quý của tôi, tôi không đang cố gắng thiên vị. Tôi chỉ đang nói Lẽ thật. Tôi chỉ chịu trách nhiệm về Kinh Thánh. Và tôi đang nói cho anh chị em, nếu tin tôi là tiên tri của Ngài hay đây tớ của Ngài, anh chị em hãy tin rằng tôi đang nói với anh chị em Lẽ thật. Sự cuối cùng đang kết thúc. Kết thúc như thế nào, tôi không biết, và không người nào khác biết. Nhưng tôi biết chúng ta đang sống trong bóng của sự Đến của Ngài.

Anh chị em không thấy những sự đe dọa đó sao? Anh chị em thấy họ đã có được những gì.

113 Đất nước đang cố nhỏ điều đó ra, cười cho qua. Anh em không thể làm điều đó. Anh em đang làm điều đó, để tránh khỏi nhận lấy sự phân biệt thuộc linh mà Đức Chúa Trời có thể chỉ cho

họ, thấy chữ viết tay trên tường. Chúng ta biết nó ở đó. Anh em có thể làm tổn hại điều đó bằng những trò đùa, và Hollywood, ti-vi, hay ở nhà và so đo với Điều đó nếu anh em muốn.

¹¹⁴ Nhưng người nam hay nữ được tái sinh thật là người đã có sự phân biệt của Đức Thánh Linh sẽ tìm thấy địa vị của mình trong hội thánh, đang thờ phượng và kêu la, và làm mọi điều có trong đời sống mình, để mang đến những tội nhân. Chắc chắn vậy. Nếu đó là Đức Chúa Trời, chúng ta hãy. Anh em nên đặt lòng mình vào điều đó, nếu anh em có sự phân biệt. Hãy thực hiện!

¹¹⁵ Đừng chỉ đi và nói, “Vâng, tôi tin Điều đó. Đó là Lễ thật. Điều đó tốt. A-men,” đi về nhà.

¹¹⁶ Hãy đi làm việc. Anh em đã có sự phân biệt. Hãy làm việc trong khi có Sự sáng, vì đêm đến không ai có thể làm việc. Hãy làm việc trong khi chúng ta có một cánh cửa rộng mở. Hãy làm việc trong khi chúng ta có thể có những buổi nhóm như thế này. Hãy mang những người thân yêu của chúng ta vào. Hãy mang họ vào Phúc âm. Hãy mang vào những bạn bè của chúng ta, những người lân cận của chúng ta. Đức Chúa Trời đã chết với những người đó. Và chúng ta nên quan tâm đủ, về họ, để làm việc cho đến khi đôi tay chúng ta chảy máu. Chúng ta sẽ đến trống không nếu chúng ta không làm.

¹¹⁷ Giống như cô bé ở trên Kentucky đây, vừa mới chết trên đồi, đường phía sau. Có khoảng tám đứa trẻ. Một bé gái, gần như ở giữa chúng, khoảng mười hai tuổi. Anh chị của nó, quá lười biếng, chúng không muốn làm gì cả. Còn mẹ nó đang nằm, hấp hối với chứng bệnh lao phổi kinh khủng. Và cô bé, nó đã lau dọn nhà cửa, nấu ăn, giặt rửa, chăm sóc người mẹ, trong khi những đứa còn lại lười nhác, chơi đùa và đi bơi.

¹¹⁸ Rốt cuộc, mẹ cô bé chết, và rồi cô gái phải tiếp tục bởi không ai trong số đó muốn làm việc. Và cô bé đã làm và cô đã làm việc, và làm cho đến khi, cuối cùng, cô đã nhiễm căn bệnh đáng sợ đó, sự ăn uống thiếu dinh dưỡng, và không đủ ăn, và vân vân. Thân thể nhỏ bé suy sụp. Cô bé sắp chết.

¹¹⁹ Giáo viên trường Chúa nhật nào đó đến thăm cô, đã hỏi, “Em có phải là Cơ-đốc nhân không?”

Cô đáp, “Vâng, phải.”

Nói, “Em thuộc giáo phái nào?”

Cô đáp, “Em không thuộc giáo phái nào cả.”

¹²⁰ Họ nói, “Thế thì hãy nói cho tôi biết, em sẽ gặp Chúa Jêsus bằng cách nào? Em sẽ tỏ cho Ngài biết, em thuộc hội thánh gì?”

Cô đáp, “Em sẽ chỉ ngay cho Ngài đôi bàn tay của em. Ngài sẽ hiểu.”

¹²¹ Tôi nghĩ đó là những gì Ngài sẽ xem, hết thảy chúng ta, khi chúng ta thấy những buổi nhóm giống như vậy sẽ tiếp tục ở đây. Ngài sẽ nhìn vào đôi tay chúng ta và thấy những gì chúng ta đã làm về điều đó, sự phân biệt thuộc linh.

“Không phải sự phân biệt Thân thể của Chúa.”

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹²² Nếu những đôi tay kia sẽ làm việc, và anh em biết chúng sẽ làm, mời anh em hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời và xin Ngài thánh hóa những bàn tay đó cho sự hầu việc Ngài, trong khi chúng ta cầu nguyện? Hãy giơ tay lên.

¹²³ Lạy Chúa, xin nhìn những bàn tay kia. Và cả, đôi tay của con nữa, Chúa ôi. Con muốn đến như một người lính đã chai sạn. Con không muốn đến trống không. Con muốn giáng cho đến khi con chết. Con muốn làm cho xong và khẩn nài, và kiêng ăn và cầu nguyện, vì con biết bóng đêm đang xuống và giờ sắp gần rồi. Chúa ôi, hãy mở mắt con, để thấy nhiều dấu hiệu hơn về sự Đến của Ngài. Xin làm cháy lên tấm lòng của những người này, tối nay, với những phép lạ vĩ đại mà Ngài đã hứa.

¹²⁴ Khi chúng con thấy lời tiên báo về thế gian, và nghe những con người tội lỗi kêu la, nó “sẽ quét đi những thủ đô.” Chúng con nhận biết rằng họ đã có những trái bom ở đó để làm việc ấy; chỉ người cuồng tín nào đó nhấn nút. Ngài đang nắm giữ, một cách thương xót, cho đến khi Ngài có được Hội thánh sẵn sàng.

¹²⁵ Chúa ôi, những gì ở đây tối nay, xin khiến chúng con sẵn sàng. Xin đặt vào lòng chúng con vào sự hầu việc. Cho chúng con thấy sự Hiện diện Ngài, vì chúng con tin rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết, và Thánh Linh của chúng con phân biệt rằng Ngài ở đây,

Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài ở đây, trong hình thức Đức Thánh Linh, làm việc qua Hội thánh Ngài, để chữa lành và cứu rỗi. Xin nghe chúng con, Chúa ôi, khi chúng con giao phó những người này và chính con cho Ngài, như Danh Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời. A-men.

¹²⁶ Ô, vì sự thương xót Ngài, vì sự nhân từ Ngài! Tôi thật sự cảm thấy đã thật được tẩy sạch. Điều đó diễn ra ở trong lòng tôi. Tôi phải nói điều đó. Tôi hi vọng tôi không làm tổn thương những người bạn Giám Lý, Báp-tít, hay Ngũ Tuần của tôi. Nếu có, tôi không có ý làm thương tổn anh em. Tôi muốn thức tỉnh anh em, lay động anh em một chút. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng.

¹²⁷ “Không có sự phân biệt về Thân thể của Chúa; phân rẽ chính chúng ta, ra khỏi điều gì dường như không có Đức tin.”

¹²⁸ Nếu từng có một thời mà chúng ta cần mỗi người trong anh em, thì đó là ngay lúc này. Anh em cần tôi, và tôi cần anh em. Đức Chúa Trời cần cả hai chúng ta. Chúng ta hãy nối kết tấm lòng và những nỗ lực với nhau. Chúng ta hãy đừng suy nghĩ, bởi vì chúng ta là người Nazarene, Hành Hương Thánh, Công giáo, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, hay chúng ta là gì. Chúng ta hãy là những tín đồ Đấng Christ. Chúng ta hãy phân biệt Thân thể của Chúa, và đưa tay ra, với ngay cả tội nhân đê tiện nhất và mang họ trở vào bầy. Đó là lời cầu nguyện khiêm nhường của tôi.

¹²⁹ Thiên sứ đó của Đức Chúa Trời Đấng đã đến thành Sô-đôm, Ngài đến. Ngài đã hứa. Nên nhớ, cũng Thiên sứ đó đã đến. Bất cứ ai cũng biết rằng Đó là Đức Chúa Trời. Đó không phải là thân thể đó, vì thân thể là bụi đất.

¹³⁰ Cách đây không lâu, tôi đã nói với một người, rằng, “Đó là Đức Chúa Trời,” tôi đã nói.

¹³¹ Người đó, một mục sư, ông ấy nói, “Ồ, này, Anh Branham, anh không tin Người đó là Đức Chúa Trời chẳng?”

¹³² Tôi nói, “Ngài là Đức Chúa Trời. Áp-ra-ham đã nói Ngài là. Ông đã gọi Ngài là, ‘Elohim.’ Đó là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Ngài; và hai Thiên sứ.”

Ông nói, “Ồ, anh nghĩ Ngài sống trong một thân thể à?”

Tôi nói, “Điều đó rất dễ.”

133 Chúng ta được tạo ra từ mười sáu yếu tố; chất đốt, ánh sáng vũ trụ, và can-xi, bô-tạt, vôn-vân. Đức Chúa Trời chỉ gộp Ngài lại trong một nắm tay nhỏ bé, Ngài thổi, “Phùu,” nói, “bước vào đó, hỡi Gáp-ri-ên.” Ừ-m. “Phùu; bước vào đó, hỡi Mi-ca-in.” Và thổi một cái cho chính Ngài. Phán, “Ta nghe thành Sô-đôm gần chín muồi. Chúng ta hãy đi xuống xem. Chúng ta hãy đi xuống, tự mình. Áp-ra-ham đã giảng đạo, và những người khác đang giảng đạo tại đó. Chính chúng ta hãy xuống xem.”

134 Và họ đã đến đâu? Đến với người được Chọn. Người Nầy ngồi phía sau, nói chuyện với Áp-ra-ham, và Áp-ra-ham đã gọi Ngài là, “Elôhim.” Hãy xem chữ L viết hoa đó, và thấy nó có đúng không. Chúa Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ở trong thân thể xác thịt.

135 Anh em thật sự không nhận rõ Đức Chúa Trời là gì. Đức Chúa Trời có thể chỉ, “Phùu.” Tôi vui mừng tôi biết đó là Đức Chúa Trời. Một trong những ngày này tôi sẽ không là gì cả ngoài chỉ là tro bụi núi lửa, nhưng Ngài sẽ phán và tôi sẽ sống lại. Ngài là Đức Chúa Trời.

136 Cách đây không lâu, vợ tôi nói, nói, “Billy, anh gần như bị hói đầu.”

Tôi nói, “Anh không mất một sợi nào.”

Cô ấy hỏi, “Thế chúng ở đâu?”

137 Tôi đáp, “Hãy nói cho anh biết chúng ở đâu trước khi anh có chúng, anh sẽ nói với em chỗ chúng đang chờ đợi anh đến.”

138 Đúng thế. “Không một sợi tóc nào trên đầu anh em sẽ hư mất.” Đức Chúa Trời trên Thiên đàng, [Băng trống—Bt.] Đấng quản trị mọi vật, sẽ nói, “Hỡi William Branham,” hay đại loại như thế, “hãy ra,” và tôi sẽ đi vào sự giống như Ngài. Halêlugia!

139 Đức Chúa Trời không thay đổi đó, bởi Đức Thánh Linh, đang ở giữa chúng ta, tối nay, trong sự vinh hiển Shekinah, đang chứng minh chính Ngài bằng những dấu hiệu tự nhiên giống như Ngài đã làm.

140 Nếu một cây nho sanh ra những nhánh nho ngày hôm nay, thì nó sẽ sanh ra những nhánh nho ngày mai. Nếu nó là một cây nho, nó sẽ luôn luôn có trái nho. Chúng ta sẽ không bao giờ đi vào dưới tác động trí thức. Chúng ta sẽ đi vào bằng Đức Thánh Linh,

vì đó là loại Thánh Linh duy nhất mà Hội thánh Đức Thánh Linh sanh ra; những trái của Thánh Linh, Sự Sống của Đấng Christ trong chúng ta.

¹⁴¹ Cùng một Thiên sứ đó đang ở đây, một chứng nhân trước khi thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ bị hủy diệt, đi tới sự hủy diệt.

¹⁴² Bây giờ chúng ta hãy xem. Bao nhiêu người có thể cầu nguyện? Hãy giơ tay các bạn lên. Có bốn mươi hay năm mươi người. Bao nhiêu người không có thể cầu nguyện? Hãy giơ tay lên. Ồ, có nhiều gấp ba lần. Được rồi.

Tôi cảm thấy được dẫn dắt để làm điều gì đó.

¹⁴³ Chúng ta hãy chỉ lấy những người chưa có thể cầu nguyện. Xin để những người có thể cầu nguyện, có thể...Ồ, họ cũng có thể, đi vào. Nhưng dựa trên sự nhận biết này, chúng ta chỉ muốn những người không có thể cầu nguyện. Hãy giơ tay lên lần nữa, những người đau ốm và không có thể cầu nguyện, để tôi có thể nhận được ý tưởng bạn là ai. Được rồi.

Ở đây là sự thử thách cuối cùng.

¹⁴⁴ Anh chị em có tin tôi đã nói với anh chị em Lê thật không? Anh chị em có tin mình có sự phân biệt thuộc linh, để biết Đó là Lê thật không? Chúng ta không phải đến gần đây.

¹⁴⁵ Tôi không phải là một người chữa lành. Tôi là một con người. Tôi là anh em của các bạn. Đấng Christ là đấng chữa lành của các bạn, nếu các bạn thật sự nhận biết Ngài hiện diện ở đây.

¹⁴⁶ Bây giờ, sự chữa lành đến với bạn không, nếu Ngài đang đứng ngay ở đây trong bộ đồ này, Ngài không thể chữa lành bạn, bởi vì Ngài đã làm điều đó rồi. Ngài chỉ có thể chứng minh rằng Ngài là Đấng Christ. Làm thế nào bạn biết điều đó? Bởi trái của Thánh Linh, bạn biết Ngài. Loại Sự Sống gì Ngài đã làm?

¹⁴⁷ Ngài làm gì khi Ngài ở đây, để chứng minh Ngài là Đấng Mê-si? Bởi vì ông được tỏ cho thấy, Phi-e-rơ và Giảng, hay Phi-e-rơ và Na-tha-na-ên, và họ, bằng cách nói họ là ai, họ từ đâu đến, đó là dấu hiệu của Ngài với dân Do Thái. Đó là sự chấm dứt thời kỳ của họ.

¹⁴⁸ Có một lớp người khác đang trông đợi Ngài đến, đó là người Sa-ma-ri, là nửa dân Do Thái và nửa dân Ngoại. Ngài đã nói với

người đàn bà bên giếng về tội lỗi bà, và bà nhận biết đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si. Bà nói, “Chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si sẽ bảo cho chúng tôi biết những điều này, nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.”

¹⁴⁹ Bảy giờ, Ngài đã không đến với dân Ngoại (phải Ngài không?), vì dân Ngoại đã không trông đợi Ngài.

¹⁵⁰ Và bao nhiêu người tin rằng Đức Chúa Trời là vô hạn? Chắc chắn, Ngài là vô hạn. Thế thì Ngài không thể nói một điều hay làm một việc ở đây, và làm điều gì đó ở trên đây, mà là công bình. Ngài phải làm giống như vậy. Nếu Ngài đã có kế hoạch tốt hơn, vậy thì Ngài phải thực hiện nó ngay từ đầu; khi Đức Chúa Trời được kêu gọi có mặt vì bất cứ điều gì, và sự phán xét Ngài đưa ra ở đó.

¹⁵¹ Nếu một tội nhân từng kêu khóc với Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã cứu người ấy trên những chiến tích về đức tin của anh ta, thì Ngài phải cứu tội nhân tiếp theo, tội nhân kế tiếp, và tội nhân kế tiếp. Ngài đã làm điều đó cùng một lúc, nếu không thì Ngài đã làm sai khi Ngài cứu tội nhân đầu tiên.

¹⁵² Phải làm điều tương tự bởi sự chữa lành. Ngài đã làm xong công việc đó rồi. Điều duy nhất, mà, anh em phải nhận biết điều đó. Ngài không phải là một thần thoại. Ngài không phải là một thần lịch sử nào đó. Ngài là một Đức Chúa Trời, hiện hữu, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” ngay bây giờ. Anh chị em tin Ngài ở đây không? Anh chị em muốn phân biệt điều đó không?

Tôi muốn quay lưng lại với cử tọa này. Tôi sẽ cầu nguyện.

¹⁵³ Đức Thánh Linh sẽ chứng minh những gì tôi đã nói tối nay, sự kết thúc của Sứ điệp này, rằng những dấu hiệu giống như vậy mà Chúa Jêsus đã phán đã được cho dân thành Sô-đôm sẽ được cho với thế hệ này. “Như đã xảy ra trong thời đại thành Sô-đôm, sự Đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Thế thì anh em phân biệt Thánh Linh là gì ở đây.

¹⁵⁴ Ai là người, lần nữa, mà đau ốm và chưa có thể cầu nguyện? Chúng tôi muốn lấy thể cầu nguyện. Chúng ta sẽ cầu nguyện cho hết thủy họ.

155 Bây giờ, tôi không thể nói với các bạn ai là ai. Đức Chúa Trời biết. Trước hết, tôi chỉ muốn tìm thấy người mà Đức Thánh Linh... Mỗi người trong các bạn, bây giờ chỉ bắt đầu cầu nguyện và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con và giúp đỡ con.” Và thấy Ngài sẽ làm như Ngài đã phán không.

Tôi chỉ trông chờ dấu hiệu của Ngài.

156 Bao nhiêu người biết Chúa Jêsus, ngày nay, là Trụ Lửa đã đi theo dân Y-sơ-ra-ên? “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.” Có phải đó là những gì Ngài đã phán? Và khi Phao-lô gặp Ngài trên đường xuống thành Đa-mách, Ngài là gì? Ánh Sáng lớn, Trụ Lửa. Ngài là Đấng không hề thay đổi hôm nay, Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Thân thể của Chúa Jêsus hiện ngồi bên hữu của Đức Chúa Trời, trên Ngôi Ngài ở Thiên đàng; nhưng Đức Thánh Linh của Ngài ở trên đất, đang hoàn tất và làm xong công việc của Ngài.

157 Và cũng Thánh Linh đó đã sống trong thân thể của Chúa Jêsus Christ, là cùng một Thánh Linh đã ở trong Thiên sứ đó đã đến thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Anh chị em tin điều đó không? Cũng Đấng đó đã đi theo dân Y-sơ-ra-ên; cũng Đức Chúa Trời đó.

158 Chúa Jêsus phán, “Ta là Vầng Đá trong đồng vắng. Tổ phụ các người ăn ma-na, và họ chết.” Và, “Ta là Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời, của Thiên đàng. Ta là Bánh đó. Ta là Vầng Đá đó.”

159 “Thế nào, Ngài nói Ngài đã thấy Áp-ra-ham, mà Ngài chưa tới năm mươi tuổi.”

160 Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có TA LÀ.” Ai là Đấng TA LÀ? Sự Sáng đang cháy trong bụi gai đó, mà đã nói chuyện với Môi-se.

161 Ngài cũng là Chúa Jêsus đó tối nay. Đó là lời tuyên bố. Phải không? Tôi thách thức điều đó, thách thức bất cứ người tin nào tin điều đó.

162 Người phụ nữ nhỏ bé này đang ngồi đây, có nhỏ vật màu trắng trên mũ chị. Chị có thể cầu nguyện không? Chị đau à? Chúng ta là người lạ với nhau phải không? Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta. Có một Ánh Sáng ở trên người đàn bà, nếu anh em có thể thấy Nó xoay tròn ngay ở trên chị. Chị đang cầu nguyện.

Đúng thế không? Không, chị không có cơ hội đến trên đây, nhưng chị đang cầu nguyện, bởi vì, tôi thấy, ngay bên dưới đó là cái bóng tối tăm. Nó là sự chết. Người đàn bà bị phủ bóng của sự chết. Chị bị ung thư. Chị tin Đức Chúa Trời có thể chữa lành chị không? Ung thư vú. Và tôi thấy một bác sĩ đang nhìn nó, và ông nói với chị rằng ông sẽ cố gắng giải phẫu. Và chị tùy thuộc vào sự giải phẫu. Và tôi thấy chị bước đi từ bục giảng, hay điều gì khác. Chị là một nhà truyền đạo, một nữ truyền đạo. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đúng thế không, thưa chị? Những gì Ngài đã phán, điều đó đúng chứ? Chị hãy vững vàng nếu đúng thế.

¹⁶³ Bây giờ chị có tin không? Sự phân-...Chị có thể phân biệt rằng đó là Chúa Jêsus không hề thay đổi mà chạm...Người đàn bà đã rờ vào vạt áo Ngài, không phải tôi; Ngài. Tôi không biết người đàn bà. Chị không biết tôi. Đức Chúa Trời biết cả hai chúng tôi. Đức Chúa Trời ban phước cho chị, chị ơi.

¹⁶⁴ Tôi thấy một phụ nữ trong một sự hiện thấy. Chị ấy đang cầu nguyện. Chị là một phụ nữ trẻ, đang ngồi ngay ở đây. Có điều gì đó về một đứa bé. Đó là, chị ấy muốn...Không, chị, chị đã có một em bé. Không, đó là sự sẩy thai. Đó là điều đã xảy ra, đứa bé đã chết. Chị từ Kentucky đến, và tên chị là Martin. Bà Martin, bà ở đâu? Đúng, với bộ đồ màu vàng. Điều đó đúng. Phải không, thưa bà? Hãy đứng trên chân mình nếu là như vậy. Tôi không biết người đàn bà. Nhưng Đức Chúa Trời biết bà, và bà ở đó. Phước thay Danh Chúa là Đức Chúa Trời.

¹⁶⁵ Ngồi ngay đằng sau chị là một bà. Bà ấy bị bệnh trĩ. Bà ấy có bệnh phía bên phải, hầu như một phụ nữ to chắc nịch mặc đồ màu đen. Bà có thể cầu nguyện không, thưa bà? Bà không có? Bà không cần nó. Bà tin mình có đức tin có thể chạm Điều gì đó không? Bà không bao giờ chạm tôi. Bà đã chạm Ngài. Được rồi. Thế thì hãy giơ tay lên với chiếc khăn tay, và nhận sự chữa lành. Hãy về nhà và được mạnh khỏe, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

¹⁶⁶ Hãy nhìn ở đây. Có một quý cô ngồi phía sau đây mặc áo caro. Chị đang cúi đầu. Chị đang cầu nguyện cho cha mình. Ông có vấn đề về gan. Chị tin rằng Chúa sẽ chữa lành cho ông không, chị, thưa chị? Chị tin điều đó không? Thế thì chị có thể có nó.

¹⁶⁷ Thưa cô, cô có lòng tốt vô cùng với bà ấy, để nói cho bà ấy rằng chính là bà ấy. Lý do tôi nói điều đó, bởi vì Đức Thánh Linh, cũng đi chuyển ngay phía trên cô. Đúng thế. Cô có thể cầu nguyện không? Không có à? Cô không cần thế. Cô đang cầu nguyện cho một người mẹ. Và cô đang nghĩ về chuyện mang bà ấy đến nhà thờ tối mai. Đúng thế. Không phải làm điều đó. Hãy đặt tay trên bà ấy như Danh Chúa Jêsus. Bà ấy sẽ khỏe mạnh, nếu cô tin điều đó.

¹⁶⁸ Tôi thách thức đức tin của quý vị. Ai khác không có thể cầu nguyện và muốn tin?

¹⁶⁹ Anh, đang ngồi ở phía trước đây, anh tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không? Tiên tri là một sứ giả cho một thời đại. Anh tin tôi có Sứ điệp của Đức Chúa Trời không? [Anh em đó nói, “Vâng.”—Bt.] Anh tin điều đó không? Tôi không biết anh. Nhưng Đức Chúa Trời biết anh. Nếu Đức Chúa Trời sẽ nói với tôi về bệnh của anh, anh sẽ chấp nhận nó như sự chữa lành của mình, tin rằng đó là của Ngài không? Thế thì anh có thể phân biệt, điều đó chứ? Nếu linh của anh có thể rời đến Ngài bây giờ trong lúc tôi đang nói chuyện với anh, thì anh sẽ chấp nhận sự chữa lành. Phải không? Đó là ngực của anh, các mô bị thương. Và ngoài ra thế, anh là một thầy giảng. Đúng thế. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy tin Đức Chúa Trời.

Tôi sẽ quay lưng lại.

¹⁷⁰ Hãy cầu nguyện, xem thử Ngài có phải cũng là Thiên sứ đó không, xem thử đó có phải cũng là Đức Chúa Trời mà đã hứa, khi Ngài đứng quay lưng Ngài về phía trại không. Hãy cầu nguyện, một số trong các bạn, mà Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng đã sai Thiên sứ Ngài xuống, và chứng minh rằng thành Sô-đôm ở...Sự cuối cùng đã gần.

¹⁷¹ Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, xin sai Thiên sứ Ngài đến, tối nay, và ban cho sự phân biệt giống như vậy, bởi vì đó là lời hứa của Con Ngài. Và để điều đó được nên.

¹⁷² Một người đàn bà đứng phía trước tôi, và bà đang đau khổ vì chứng viêm chảy của đầu. Bà ở phía sau theo hướng này, vì tôi cảm thấy sức lôi kéo của bà, đức tin bà. Tên bà là Cô Wiley.

173 Bà ở đâu? Chúng ta hãy xem. Phía sau trong nơi nào đó ở đây. Bất cứ điều gì bà ấy... Ở đó, điều đó đúng chứ, thưa bà? Được rồi. Hãy về nhà và được mạnh khỏe.

Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Một số người còn lại của anh chị em cầu nguyện, ở đâu đó.

Hãy để nó được tỏ cho biết, Ôi Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời.

174 Có một phụ nữ đang đứng trước tôi, đang cầu nguyện phía sau cử tọa, và bà bị biến chứng. Bà đang mặc chiếc đầm đỏ và ca-rô trắng. Tên bà là Bà Lake.

175 Bà ở đâu, Bà Lake? Hãy đứng trên đôi chân của mình, bất cứ nơi đâu. Đức Chúa Trời ban phước cho bà. Hãy về nhà và mạnh khỏe. Đức tin bà đã cứu bà.

176 Đó là Chúa Jêsus không hề thay đổi. Đó cũng là Thiên sứ ấy. Anh chị em đã có sự phân biệt chưa? Phân biệt Thân thể của Chúa. Anh chị em có tin tôi đang nói với anh chị em Lễ thật không? Anh chị em có tin Đấng Christ đang ban cho chúng có về điều đó không? Nếu anh chị em tin điều đó, hãy giơ tay lên.

177 Bao nhiêu người tin ở đây, sẽ bắt tay như thế này? Thế thì, anh chị em tin tôi, như một tiên tri của Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ, chút nào. Hãy lấy những bàn tay mà anh chị em đang vẫy kia hướng về Đức Chúa Trời, và đặt trên người bên cạnh mình, anh chị em sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Đó là tất cả điều Ngài có thể làm. Anh chị em phân biệt được Thân thể của Chúa không? Anh em có thể nhận biết Thánh Linh Ngài ở đây không? “Những dấu hiệu này sẽ theo sau kẻ tin: nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.”

178 Lạy Chúa Đức Chúa Trời, Đấng Tạo dựng trời đất, Tác Giả của Sự sống đời đời, xin khiến cho Sa-tan buông tha mọi kẻ tin ở đây. Họ đã đặt tay trên nhau, và họ là những người tin. Họ đang có đức tin vào Đức Chúa Trời, và họ tin rằng Ngài sẽ làm điều đó. Ôi Chúa, Lời Ngài không thể qua đi, không hơn những lời hứa của Ngài. Và những lời hứa của Ngài là, “Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ được lành.”

179 Bây giờ, hỡi Sa-tan, sự đàn áp xấu xa độc ác ngươi, bị những người này đánh bại xuống bụi đất, ta nhưn Danh Chúa Jêsus

Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống, bắt người phải buông tha họ. Hãy ra khỏi họ, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁸⁰ Bây giờ hãy đặt tay anh chị em lên với nhau, và cầu nguyện bằng lời cầu nguyện của đức tin. Và khi anh chị em cảm nhận Thánh Linh của Đức Chúa Trời, nhận biết Điều đó, rằng ấy là lời hứa của Đức Chúa Trời cho anh chị em.

¹⁸¹ Mọi người đều có thể cảm nhận quyền năng của Đức Chúa Trời đang vận hành trong anh chị em, hãy đứng trên đôi chân mình và nhận sự chữa lành của mình. Tôi giao anh chị em, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, mỗi một anh chị em tín hữu, hãy đứng dậy trên đôi chân và nhận đấng chữa lành cá nhân mình. Hãy đến gần, anh chị em ở trong những xe lăn, giường, bất kể là ở đâu. Hãy đứng dậy. Hãy tin Đức Chúa Trời. Nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, được chữa lành.

¹⁸² Họ đang đứng dậy, ra khỏi những chiếc giường và xe lăn, và mọi thứ.

Được rồi, mời Anh Sullivan.

SỰ PHÂN BIỆT THÂN THỂ CỦA CHÚA VIE59-0812

(Discerning The Body Of The Lord)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 12 tháng Tám, năm 1959, tại Sân Trại Chautauqua Thung Lũng Miami ở Chautauqua, Ohio, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org